

המביא פרק רביעי ביצה

לד.

עין משפט גרי מצוה

לא תולין דף גי, באש"ס:
 וע"ש, (א) ומוספי סנה סיני:
 ע"ש, (ד) ומוספי סיני:
 (ה) ומוספי ע"ש, (ו) ע"ש,
 (ז) ע"ש, (ח) ז"ל ליתני,
 (ט) וז"ל כח, (י) וז"ל ז"ל
 (יא) וז"ל ח"ט, וז"ל ח"ט
 ח"ט, ד"ה וז"ל.

גלוין הש"ס

רש"י ר"ה ואין הוסיף
 בר ר"ה זה קורין ע"ש
 להפיר, קשה לו הא מ"מ
 אסור מרבנן ואמאי לא
 כחך רש"י כשטעו דהא
 קורין רש"י דבר שאלו
 מתקנין מומר ומוסיף רש"י
 לא הו"ל דהא הו"ל רק משם
 שמה תקיעה:

לעין רש"י

קומיבירא (קומיבירא)
 בחבתי.

שצריך לבדוק. אם יוכלו לקבל ולבנות הלך כיו"ט לא דלמא פקעי
 ואשמכ טורח שלל לנור; ואמרי לה **שצריך לחסמן.** להקשות.
 בהסק ראשון הם מתחזקין ומתקשים הלך אע"ג ללנור יו"ט נמי
 הוא דהא זולין עליהם מיהו כיון דבהסק זה נעשה כלי אסור:

פני הסה. כאלו טרפות: **דרסה**
וערסה כבוסל. ארס שדרס על העוף
 או שרקו וחבטו כבוסל: או שרללס
כהמה ומפרכס. ואינה יכולה לעמוד:

ואשה מעט לעט. יוס א"י שלס
 ושטהו כשרה: ה"ג א"ר אלעזר בר
יבא משום ר"א בן אבטיגנוס לריכב
בדיקה. כי שהמה מעט לעט נמי
 לריכב בדיקה לאחר שמיעה שמה
 נשכרו רוב זלעותיה או נכשרה
 השדרה ונספק החוט שלה או אחד
 משאר מיני טרפות. ושהיה דמעת
 לעט אנטריך דלי לא שהמה אע"פ
 שדקה ולא מלא סימן טרפות טרפה
 שזו היא אחת משמה עשירה טרפות
 ונקרא רוקי אכריס שאכריה

מתפקין כולן ואע"פ שאין רושם
 ניכר בה וזהו סימנה אס שהמה מעט
 לעט בדיעו שלא נמרסקו אכריה
 דקיס להו לרבנן מסויי דרסקו אכריס
 אינה היה מעט לעט אבל שאר מיני
 טרפה היה כל שנים עשר חש: מהו
לשהט כיו"ט. מי חיישין הואיל
 וזריכה בדיקה ואיחיליך בה רעומא:

מי מחזיקין רעוסא. בגויה משום
 השש איסור מלאכה כיו"ט דלמא
 משתמח אכריס ונמלא שוחטה שלל
 לנורך. בשלמא שאר בהמות אע"ג
 דמתחזקין אנפשא ונדקין מיהו
 כמסקין ארובא ורוב בהמות אינן
 טרפות הנה מאי: כיו"ט. כלומר משום
 חומר מלאכה כיו"ט: **מפני שצריך**
לבדוק. ותישיעין דלמא פקעי. אלמא
 מתחזקין רעומא משום חומר יו"ט

שלא ללנן: **מפני שצריך לחסמן.**
 ולא משום משק פקיעה אלא דודאי
 משו ליה מנא בהסק זה: **שופס**
אס הקדרה. מוסיפה רקיעה על
 האור: **מגיס.** מעט כנף שקורין
 קומיבירא: כולן חייבין את מיכא את
 האור משום מצעיר את הגהלת
 דכשהוא מוליכה היא מתלבה מרוח
 הליכמו. ומביא את העצים לאור משום
 מצעיר. שופס קדרה לקמיה מפרש
 מאי עבד. נתון מיט ובלבן ומגיס
 משום מנשל שחף הוא אכ מלאכה:
דאייתי אור מעיקרא. כולהו עבדי מעשה

כדפרשיט: **דאייתי אור לכסוף.** איהו הוא דעבד והנך לא עבדי מידי:
בקיירה חדשה עסקינן. שנותנין אותה רקיעה על האור לחסמה:
ומשום לבון רעפים נגעו כס. משום הך גזירה גופה שאסרו ללנן
 רעפים נגעו גם כיו: חדשים. וכ"ש ישנים: הרי הן ככל הכלים הנעלין.

להחליקן ולנחמין: **עשין.** שפין: **ואין מפגינן אותן.** לאחר הסקן אין מפגינן הסקן לבון לחסמן שמתקשין ע"י הזנן. וכלהו משום דמתקן
 מנא: **ואס.** להפיגן בשביל לאפות שהוסקו הרבה וחושש שלא תשרף הפת מומר: **מולנין.** כדומחין: **אין טועלין אופס.** כסוד להסיר
 עטרן דהוי דרך העבדין: **ואין גוזזין אותן כמפריסו.** דמחוי כלריך לשער: **ואין גוזזין הירק.** התלוש שיש בו ראשי עליו נרקבין
 וכמושין אין גוזזין אותן בתספורת שלו שגוזזין בה מן המחזיר דמאן דמחי סבר שאקטן היום: **קונדס ועכביוס.** מיני ירקות הן שיש
 טורח בתקונן: **סורני.** הן מוריס שלנו הגדולים ופיהם כנדרס ולא חיישין לערמא י"ס לו אובלין הרבה דלא קני ליה כמנור: **שמה**
ספסה. ע"י שדשה היא וגמלא טורח שלא לנורך: **אין נופחין במפוח.** דמחוי כאומן עושה מלאכה: **ואין מסקנין אס השפור.**

ודלא כר' יהודה. (א) נמי כנדרס מערב יו"ט ודברי הכל: **אין מפלעיין אס פקסו.** לתת קרומיותיו תחת המליח על האסקלא
 שעושה כלי דכל מידי דעבד להשתמש בו הוי מקון כלי: **ואין מושיעין שמה פקיעה.** ואפי' נקרעת לא חכפת לן * דאין זה קורע על
 מנת לתפור: **בתרני' ועוד אמר ר' אליעזר.** משום דמנא אחת לקולא גבי מוקפה והדר אמר אחריתי קאמר ועוד. וקשה ליה בגויה והא
 אפקסוק רבנן במילי טובא בלא מוילאין את האור והך דכשהיה והיינו מלמא אחריתי דלאו מלמיה ולא מלמיה (אמאי לא אומציהו בעירובין דף כג.)
 גבי ועוד דר' יהודה בן בבא דאומציהו מר"א דסוכה ושנין לא אפקסוק אלא במלמיה ואלו אומציהו מהא לא הוה ליה לשנויי הכי ואומר אני
 שגרכת המשנה שלא כקדר: **עומד ארס על המוקפה.** הצריך הזמנה והזמנה מועלת לו כגון אחיו ולא אחיו דלמא בלא דעין (לעיל דף סו):

הכא בקדרה חדשה עסקינן. ומשום לבון רעפים נגעו בה ויש
 זוהרים שלא לנשל כמחלה בקדרה חדשה ולא היא דהכל
 בקדרה רקיעה דלו שייך בה לבון רעפים ששופטה קודם שמיני
 המים אבל כשמשלין בה מאלל לא שייך בה לבון רעפים:
מודליין הראש והרגליים. אבל כל
 גופו של גדי אסור הואיל

ויכול בהפשט הקלה לעשות טפי:
ואין מפגינן אותן בצונן כדי לחסמן
 ואם בשביל לאפות הרי זה

בורח. ומינה דלמא לעיל אסור לחסמן
 אע"פ שהוא עושה נמי כדי לללות
 עליהם וי"ל דשמיין בין רעפים למנור
 דמנור (שמיין) כיון דהוא עושה ע"י
 משקין שאני דלינו ודלי מוסמן:
ואין אופין בפורני חדשה שמא
תפחת. וא"ת והא אמרינן

לעיל ואס נכביל לאפות מומר וי"ל
 דהכא שאני צפורני שהוא גדול ויש
 לחוש יותר שמה תפחת:
אין נופחין במפוח בו' פיסת ר"י
מללא מפליג בין מפות של
אומנין ובין מפות של ככל הבית כי
הייכי דמפליג בשל אומן בין מפות
לשפופרת משמע דכל המפוחין
אסורים אפילו של ככל הבית נמי
יש לומר שלא לנפח בו כלל מיהו
העולם נהגו בו הימור ע"י להפכו
מלמעלה למטה ואומר מ"ה הרי"ך פרך
נ"ע דיש לדמות מה שפיר' מללא
מפליג וכי' דשמה לא עניינא ליה

דעילי בשל אומן קא מייירי:
ועוד אמר ר' אליעזר עומד ארס
כו' פדשי' דמשום דקאמר
ר"א חדא לעיל גבי נוטל ארס קוסס
קאמר הכל ועוד אחריתי לקולא
והקשה רש"י הא אפקוק צבילי טובא
בלא מוילאין האור והיינו כמלמא
אחריתי דלא יאמרנו בה רבי אליעזר
ורבנן וא"כ לא שייך ציה למימר ועוד
דהכי מוכח בעירובין (דף כג. ושס)
דכל היכא דאפקוק צבנר דלא
איירו בה לא שייך למימר ועוד ע"כ
נראה לפירוש רש"י דהגרסא מהמשנה
משושבת היא כספריס והא דלמא
ר' אליעזר עומד ארס כו' י"ס וקשה
קודם הדיא דאין מוילאין וכי' וקשה
דא"כ גם סדר הגמ' אינו כמשפט
ור"מ אומר דהיכא דהו מריוויה
לקולא שפיר קאמר ועוד אע"ג
דאפקוק צבילי אחריתי והא דלמרינן
בעירובין דלא שייך למימר ועוד

היינו היכא דהו מדא לחומרא וחדא לקולא (והא דאפקוקה זהו לפי
 שרואה לשנות מילי דאור גבי הדדי:

ואומר
 אלא הנותן האור בלבד.
 ת"ר תנור וכירים חדשים
 נטלין בחצר כשאר הכלים,
 אבל אין סכין אותן בשמן,
 ואין טשין אותן במטילת,
 ואין מפגינן אותן בצונן
 לחסמן כדי לתקנם, ואם
 בשביל לאפות מומר. ת"ר
 מוליגין את הראש ואת
 הרגלים. פירוש פרוחיהו
 אותן בחמין להעביר
 הישעיה מעליהן, ומהבחיבן
 אותן באור. אבל לא
 טופלין אותן בחמין ולא
 בארמה, ואין גוזזין אותן
 כמפריסו. ואין נוחזין הירק
 בתספורת שלו. אבל
 מתקנין את הקינורס ואת
 העכביות. ומוסיקין ואוסין

בפורני ומחמין חמין באנטיכו. פירוש אנטיכו כרתנן אנטיכו אע"פ שנוהרין אין שותין סמנה, והכי מילי כשבת אבל כיו"ט מומר. ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת. ת"ר אין נופחין באור ככפות,
 מתקנין השפור ואין מחדדין אותו, ואין מפעין קנה לצלות בו מליח, אבל מפעין אגודים במטילת ואין חושש משום קריעה. אלו כולן פשוטות הן והלכות הן. בתרני' א"ר אליעזר עומד ארס על המוקפה ערב שבת כו.

ערכ
 אלא אחר כולן, אינו חייב
 אלא הנותן האור בלבד.
 ת"ר תנור וכירים חדשים
 נטלין בחצר כשאר הכלים,
 אבל אין סכין אותן בשמן,
 ואין טשין אותן במטילת,
 ואין מפגינן אותן בצונן
 לחסמן כדי לתקנם, ואם
 בשביל לאפות מומר. ת"ר
 מוליגין את הראש ואת
 הרגלים. פירוש פרוחיהו
 אותן בחמין להעביר
 הישעיה מעליהן, ומהבחיבן
 אותן באור. אבל לא
 טופלין אותן בחמין ולא
 בארמה, ואין גוזזין אותן
 כמפריסו. ואין נוחזין הירק
 בתספורת שלו. אבל
 מתקנין את הקינורס ואת
 העכביות. ומוסיקין ואוסין

גד א מ"י פ"ג מהל' י"ע
 ה"י י"א טו"ע ח"ה
 ס"י תקק ספ"ק ח'
 גה ב ג מ"י פ"ט מהל'
 ששטה סלה ב כמג
 עשין פ"ג טו"ע י"ד ס"י
 נח ספ"י ב ג'
 גז ד מ"י פ"ב מהל' י"ע
 הלכה ד כמג ל"ח י"ע
 טו"ע ח"ה ס"י תמג ספ"ק
 ח'
 גז ה מ"י פ"ט מהל' סנה
 הלכה ד'
 גה ו מ"י פ"ג מהלכות
 י"ע ה"י י"א ס"י סמג
 ל"ח י"ע טו"ע ח"ה ס"י
 תקק ספ"ק ח'
 גז ז מ"י ט"ה ס"י סמג
 ט"ה טו"ע ח"ה ס"י ס"י
 תקק ספ"ק ד'
 ח ה ט מ"י וסמג ט"ה
 טו"ע ח"ה ס"י ס"י ס"י
 ספ"ק ח'
 סא י מ"י ט"ה ס"י ס"י
 טו"ע ח"ה ס"י ס"י ס"י
 ספ"ק ח'
 סב כ מ"י ט"ה ס"י ס"י
 טו"ע ח"ה ס"י ס"י ס"י
 סג ל מ"י פ"ד ט"ה ס"י ס"י
 טו"ע ח"ה ס"י ס"י ס"י
 סד ט מ"י ס"י ס"י ס"י
 טו"ע ח"ה ס"י ס"י ס"י
 ספ"ק ח'
 סה ז מ"י פ"ד מהל'
 סנה הלכה ד"ן ט"ו
 ט"ה ט"ה ס"י ס"י ס"י

רבינו הגאון

ואמר לה מפני שצריך
 לחסמן. לסחוט הנקבים.
 ואיתנין למפשט מיהא רתון
 דרסה או שטרפה כבוחל
 או שרצתה בהמה והיא
 מפרכסת ושוחטה מעט לעט
 ושוחטה כשרה. ותני עלה
 ר' אלעזר בן אבטיגנוס אומר
 משהו ר' אליעזר בן יצאי
 אפילו שחטה מעט לעט
 צריכה בדיקה, וזיתן
 דצריכה בדיקה לא חשיבין
 לה בירוש' כשם שאין
 מלביגים הרעפים,
 ואוקימוז משום דצריך
 לבדוק. ודחת ר' זריא
 ואמר אן מפני שצריך
 לחסמן מפניגין לה. ת"ר
 אחד המביא את האור,
 ואחד שופס קיירה חדשה
 כלא מיס, ומשולן ליבון
 נגעו בה. ואחד נתן בה שר
 מיס, ואחד נתן בה שר
 ואחד נתן בה חבלין, ואחד
 מניח בה כולן חייבין, והוא
 שהיה א"י מקודס לכן
 שכולן עשו מעשה. הנותן
 עצים משום מריליק,
 והנותן מיס משום חמסם,
 והנותן בשר משום מנשל
 כו. ואם לא הביא האור
 אלא אחר כולן, אינו חייב
 אלא הנותן האור בלבד.
 ת"ר תנור וכירים חדשים
 נטלין בחצר כשאר הכלים,
 אבל אין סכין אותן בשמן,
 ואין טשין אותן במטילת,
 ואין מפגינן אותן בצונן
 לחסמן כדי לתקנם, ואם
 בשביל לאפות מומר. ת"ר
 מוליגין את הראש ואת
 הרגלים. פירוש פרוחיהו
 אותן בחמין להעביר
 הישעיה מעליהן, ומהבחיבן
 אותן באור. אבל לא
 טופלין אותן בחמין ולא
 בארמה, ואין גוזזין אותן
 כמפריסו. ואין נוחזין הירק
 בתספורת שלו. אבל
 מתקנין את הקינורס ואת
 העכביות. ומוסיקין ואוסין